

MOJA PARAFIA

Nr: 832
27/02/2011

Kalendarz liturgiczny

27 lutego 2011 r. – NIEDZIELA

Imieniny: Gabriela, Anastazji

LITURGIA SŁOWA:

Iz 49, 14-15

PSALM 62, 2-3. 6-9

1 Kor 4, 1-5

EWANGELIA: Mt 6, 24-34

28 lutego 2011 r. – PONIEDZIAŁEK

Imieniny: Romana, Ludomira,
Makarego

LITURGIA SŁOWA:

Syr 17, 24-29

PSALM 32, 1-2. 5-7

EWANGELIA: Mk 10, 17-27

1 marca 2011 r. – WTOREK

Imieniny: Albina, Antoniego, Leona

LITURGIA SŁOWA:

Syr 35, 1-12

PSALM 50, 5-8.14. 23

EWANGELIA: Mk 10, 28-31

2 marca 2011 r. – ŚRODA

Imieniny: Heleny, Pawła

LITURGIA SŁOWA:

Syr 36, 1.4-5.10-17

PSALM 79, 8-9.11.13

EWANGELIA: Mk 10, 32-45

3 marca 2011 r. – CZWARTEK

Tłusty czwartek

Imieniny: Maryny, Kunegundy

LITURGIA SŁOWA:

Syr 42, 15-25

PSALM 33, 2-9

EWANGELIA: Mk 10, 46-52

4 marca 2011 r. – PIĄTEK

Św. Kazimierza

Imieniny: Arkadiusza, Łucji

LITURGIA SŁOWA:

Syr 5, 13-20 albo Flp 3, 8-14

PSALM 16, 1-2.5.7-8.11

EWANGELIA: J 15, 9-17

5 marca 2011r - SOBOTA

Imieniny: Adriana, Fryderyka, Teofila

LITURGIA SŁOWA:

Syr 51, 12-20

PSALM 19, 8-11

EWANGELIA: Mk 11, 27-33

VIII NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA: Mt 6, 24 - 34

„Starajcie się naprzód o królestwo Boga
i o Jego sprawiedliwość,
a wszystko inne będzie wam dodane”.

Nie możemy na pierwszym miejscu w życiu stawiać wartości materialnych. Nie może być dla nas ważniejszy samochód, piękny dom, niż Bóg. One są potrzebne, ale bez żalu powinniśmy z nich zrezygnować i iść za Jezusem. „Nikt nie może dwom panom służyć”. Ważna jest nasza postawa wewnętrzna – rezygnacja z przywiązania do rzeczy materialnych. Warto przypomnieć sobie „Opowieść wigilijną” K. Dickensa i zastanowić się nad postawą jej głównego bohatera Scroogea. Jeżeli zachowamy postawę starania się, aby w nas rozwijało się królestwo Boże, to bądźmy pewni, że Ojciec niebieski wie, czego nam potrzeba i „to wszystko będzie nam dodane”.

Adam Żak

Życzenia:

Księdzu Mirosławowi Dragielowi,

który jest kapelanem Policji

i podejmuje posługę duszpasterską

głównie w radomskim

kościół garnizonowym,

życzymy z okazji imienin,

by wiernie stał na straży

Bożego prawa

i wciąż gorliwie głosił

Ewangelię

KATECHEZA VIII KRZYŻ

Krzyż jest znakiem, który towarzyszy naszemu życiu niemal na wyciągnięcie ręki. Możemy nawet z dumą powiedzieć, że krzyż wpisany jest w panoramę naszej polskiej ziemi. Ten znak zbawienia i ofiary odkupieńczej naszego Pana Jezusa Chrystusa, staje się znakiem rozpoznawczym każdego chrześcijanina. Od dwóch tysięcy lat stał się znakiem zwycięstwa, miłości i nadziei. Ludzie stawiają krzyż w miejscach szczególnych, które przypominają o Bogu, o życiu wiecznym i przeznaczeniu człowieka, w miejscach pamięci narodowej i bitewnych zwycięstw, ale też w miejscach gdzie człowiek cierpi, jest prześladowany, poniewierana jest jego godność, by Bóg miał go w swojej opiece. Krzyże stawiamy na granicach naszych wsi i miast, aby łaska Bożej Opatrzności towarzyszyła ludzkiemu życiu i pozwalała wypełniać dobrze swoje życiowe powołanie. Krzyż wreszcie umieszczamy na ścianie naszych domów, szkół, szpitali, zakładów pracy, w innych miejscach życia społecznego, aby każdy, kto jest uczniem Chrystusa każdą chwilę swojego życia, pracy, cierpienia i radości odnosił do tajemnicy obecnego pośród nas Boga, który do końca nas umiłował i przez śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa wytyczył nam drogę wiodącą do królestwa Bożego. Krzyż więc jest jak drogowy znak postawiony na ziemi, aby człowiek nie zagubił się na drodze do nieba. Łączy w sobie dwie proste belki, poziomą i pionową, czyli wertykalną i horyzontalną, tworząc swoisty znak plus, znak dodawania. Ta pionowa, wertykalna, mówi o łączności ziemi z niebem, ludzi z Bogiem, ta pozioma, horyzontalna, ogarnia cały horyzont ziemi i symbolizuje zjednoczenie wszystkich ludzi dzięki ofierze Chrystusa

Wieloraka symbolika krzyża prowadzi do stwierdzenia, że krzyż jest znakiem, objawieniem największej miłości, jaką nas Bóg umiłował w Chrystusie, jako znak jest wezwaniem, zaproszeniem do podobnej miłości w codziennym życiu, by – jak pisał św. Augustyn – tym znakiem krzyża naznaczony był każdy chrześcijański czyn, to znaczy, by dobrze czynić w Chrystusie i w Nim wytrwale pozostawać. Krzyż jest świadectwem, że Bóg w Chrystusie umiłował człowieka miłością bezwarunkową.

Krzyż zajmuje znaczące miejsce w każdej świątyni, niekiedy jest znakiem dominującym w przestrzeni sprawowania liturgii, czyli w prezbiterium. Ale krzyże stawiamy także jako zwieńczenie wieży kościoła czy dzwonnicy. Krzyż ustawiony jest także

na placu kościelnym (d dziedzińcu) i nazywany jest krzyżem misyjnym, bowiem jest on zwieńczeniem przeprowadzonych misji parafialnych. Na pamiątkę tych misji umieszcza się na takim krzyżu datę tego wydarzenia lub okolicznościową tabliczkę. Ten krzyż staje się swoistym znakiem zapraszającym wszystkich do udziału w liturgii wewnątrz świątyni.

Ogólne Wprowadzenie do Mszału Rzymskiego stwierdza, iż „na ołtarzu lub w jego pobliżu ma się znajdować krzyż z wizerunkiem Chrystusa ukrzyżowanego. Świeczniki i krzyż można też wnieść w procesji na wejście” [nr 117]; „wypada pozostawić ten krzyż przy ołtarzu także poza czasem sprawowania liturgii, aby przypominał wiernym zbawcą mękę Pana” [nr 308]. To właśnie ten krzyż ołtarzowy, znajdujący się w prezbiterium, który skupia na sobie uwagę wszystkich zgromadzonych na liturgii, odbiera także szczególne oznaki szacunku. Do nich należy okadzenie krzyża w czasie liturgii, na początku Mszy świętej i podczas przygotowania darów [zob. OWMR nr 276]. Szczególne miejsce w liturgii i wyrażenie naszego uszanowania wobec znaku krzyża świętego znajduje się w Liturgii ku czci Męki Pańskiej w Wielki Piątek. Wtedy to wnoszony jest w asyście zapalonych świec zasłonięty czerwoną chustą krzyż, który następnie kapłan trzykrotnie ukazuje ludowi, odsłania go i śpiewa aklamację: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, wszyscy odpowiadają: „Pójdźmy z pokłonem”. W dalszej kolejności następuje adoracja krzyża świętego, każdy ze zgromadzonych podchodzi do znaku krzyża i z uszanowaniem całuje go. Ten krzyż wystawia się w świątyni przez wieczór Wielkiego Piątku i cały dzień Wielkiej Soboty, aby każdy oddał szacunek, w duchu wiary, naszemu Panu, który na krzyżu dokonał dzieła zbawienia świata i człowieka.

Warto więc uświadomić sobie wielką godność krzyża stojącego w centrum każdej świątyni, w centrum naszej wiary, Kościoła i w centrum naszego życia. A może trzeba przeprosić Boga za nasze postawy lekceważenia i obojętności wobec krzyża, sychania go gdzieś na margines naszego życia indywidualnego i społecznego, braku odwagi w obronie krzyża Chrystusa w naszym życiu.

Podziękujmy też za zbawcze dzieło Jezusa Chrystusa, jakie dokonało się na krzyżu, dzięki któremu dziś tworzymy wielką rodzinę dzieci Bożych i celebруем świętą liturgię, aby Bóg był uwielbiony przez świadectwo naszych postaw.

za: www.diecezja.radom.pl

KOŚCIÓŁ I ŚWIAT

KURIA RZYMSKA

Najważniejszymi działami Kurii Rzymskiej są: Sekretariat Stanu oraz Kongregacje. Kolejne miejsca w hierarchii zajmują Rady i Komisje Papieskie.

Na czele Sekretariatu Stanu, który ściśle współpracuje z Ojcem Świętym, stoi Sekretarz Stanu Stolicy Apostolskiej. Jest to druga – po papieżu – osoba w Kościele Katolickim. Dzisiaj funkcję tę pełni 77-letni Włoch, kardynał Tarcisio Bertone. Wspomniana dykasteria dzieli się na dwa pododdziały: Sekcję Spraw Ogólnych – którą kieruje 65-letni Włoch, arcybiskup Fernando Filoni – oraz Sekcję ds. Relacji z Państwami – którą zarządza 59-letni Marokańczyk, arcybiskup Dominique Mamberti.

W Kurii Rzymskiej funkcjonuje 9 Kongregacji, które są najważniejsze w Kościele, 3 Trybunały, 12 Papieskich Rad, 10 Komisji Papieskich oraz 9 pozostałych działów.

Przyjrzyjmy się Kongregacjom. Najważniejszą z nich jest Kongregacja Nauki Wiary. Do czasu wyboru na papieża, kierował nią kardynał Joseph Ratzinger. Dzisiaj tę funkcję pełni 75-letni amerykański kardynał, William Levada. Do 2002 roku pracował w niej biskup senior radomski - arcybiskup Zygmunt Zimowski. Podstawowym zadaniem tej Kongregacji jest dbanie o prawowierne głoszenie i obronę świętej wiary katolickiej w całym Kościele. Do jej kompetencji należą wszystkie sprawy dotyczące doktryny wiary lub moralności. Kongregacja jest odpowiedzialna za weryfikację pism teologicznych pod kątem zgodności z wiarą katolicką, weryfikuje nauczanie wykładowców teologii, którzy zostali oskarżeni o błędne poglądy. Kongregacja publikuje deklaracje dotyczące konkretnych pytań z zakresu wiary i moralności, śledzi i weryfikuje prywatne objawienia. Czuwa również nad pracami Papieskiej Komisji Biblijnej i Międzynarodowej Komisji Teologicznej.

Bernard Pająk

SKĄD PRZYCHODZI MUZYKA?

Muzyka – zjawisko niezwykle.
Starsza niż ziemski glob.
Tyle piękna ma w sobie,
że trudno wyrazić to!
Muzyka, ta piękna, klasyczna
łagodzi obyczaje.
Muzyka, o której wspominam
usuwa w cień smutek i zło.
Gdy słucha się dobrej muzyki,
to człowiek lepszym się staje.
Uśmiecha się radośnie do ludzi, kwiatów, zwierząt,
w ogóle – do świata całego.
Słyszac piękną muzykę, chciałbyś coś zrobić dobrego,
naprawić zło wyrządzone, przytulić dziecko do serca,
powiedzieć serdeczne słowo
do tego najbiedniejszego, z którym nikt się nie liczy,
z którego wszyscy się śmieją, na kogo krzyczą wszyscy...
Gdy słyszysz wspaniałą muzykę,
to w twojej duszy, bracie,
staje się tak uroczyście.
Sam przyznasz – bez muzyki
trudno byłoby żyć. To prawda przecież...
Cóż tu kryć!
Potężna, majestatyczna,
wyciska z oczu łzy.
Wzbudza uczuć najlepszych tysiące
i staje się wtedy na świecie tak,
jakby nie jedno na lazurze
błyszczało złociste słońce,
lecz cała ich plejada rozpromieniałaby świat.
I człowiek – człowiekowi nie „lupus est” (wilkiem jest)
lecz najprawdziwszy, serdeczny, pełen miłości – brat.
Muzyka – ta piękna, podniosła
czyni świat kolorowym
i nasze serca napełnia wszystkimi kolorami
cudownej tęczy świetlistej.
Tak więc wszystko, co piękne, wzniosłe i czyste
Pochodzi od Boga dobrego,
Który kocha nas tak...
że daje nam, biednym ludziom
wszystko, co najpiękniejsze i najlepsze dla nas.
I czego nam tak często w życiu brak...
Z tego najprostszy wniosek – że tę muzykę wspaniałą,
którą świat się zachwyca,
podał nam Bóg.
Tylko On – Ojciec Najlepszy – coś tak pięknego
stworzyć przecież mógł. Chwała Mu za to i cześć!
Skąd przychodzi muzyka?
To jasne – z pięknego Nieba...
Inne, słowa są zbędne. Po prostu – nic mówić już nie
trzeba...
Źródłem cudownej muzyki – Niebo!

Katarzyna Wilczyńska
03.01.2011r.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dzisiaj na godz. 17⁰⁰ zapraszamy na nabożeństwo.
2. W tym tygodniu przypada I czwartek, I piątek i I sobota miesiąca.
W czwartek, o godz. 17³⁰, nabożeństwo w intencji nowych, świętych powołań kapłańskich i zakonnych, a następnie Msza święta w tej intencji. W piątek spowiedź dla dorosłych i młodzieży podczas wszystkich Mszy świętych i od godz. 17³⁰. Dzieci zapraszamy na Mszę świętą o godz. 16³⁰, spowiedź dla nich od godz. 16⁰⁰. Do chorych udajemy się od godz. 9⁰⁰. Zapraszamy także na całodzienną Adorację Najświętszego Sakramentu. Rozpoczęcie po Mszy świętej o godz. 8⁰⁰, zakończenie Mszą świętą o północy. Po Mszy świętej wieczornej w Kaplicy Świętej Rodziny konferencja dla czcicieli Najświętszego Serca Pana Jezusa. W sobotę nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny o godz. 17³⁰.
3. W piątek, 4 marca, przypada Uroczystość św. Kazimierza Królewicza – głównego patrona naszej diecezji. Msze święte będą odprawiane o godz. 6³⁰, 7⁰⁰, 8⁰⁰, 15⁰⁰, 16³⁰ (dla dzieci) i 18⁰⁰. Ogarnijmy całą naszą diecezję modlitwą. Z racji Uroczystości tego dnia nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych.
4. W przyszłą niedzielę Msza święta hospicyjna o godz. 14³⁰.

Pomóż lokalnej społeczności przekaz swój 1% podatku na Działalność Świetlicy Środowiskowej Caritas Pallotyńska

Kto może przekazać 1% podatku organizacjom? podatnicy podatku dochodowego od osób fizycznych, podatnicy opodatkowani ryczałtem od przychodów ewidencjonowanych; podatnicy prowadzący jednoosobową działalność gospodarczą i korzystający z liniowej 19-procentowej stawki podatku, 1% mogą przekazać również emeryci, pod warunkiem jednak, że samodzielnie wypełnią PIT-37 i zrezygnują z pomocy ZUS w tym zakresie. Pracownicy rozliczani przez pracodawców, także mogą przekazywać swój 1%, muszą jednak pamiętać, o zgłoszeniu KRS danej OPP osobie zajmującej się rozliczeniami PITów w zakładzie pracy.

Jak przekazać 1% podatku naszej organizacji? Zgodnie z „Ustawą o podatku dochodowym od osób fizycznych” Podatnik może sam zdecydować na co przeznaczony zostanie Jego 1% podatku. Musi tylko dokonać wyboru jednej Organizacji Pożytku Publicznego - wybierając pomoc naszej organizacji pomogą Państwo dzieciom, które pomocy tej naprawdę potrzebują.

Wypełnić odpowiednią rubrykę w rocznym zeznaniu podatkowym (PIT-36, PIT-36L, PIT-37, PIT-28, PIT-38).

Nadal obowiązuje uproszczony mechanizm przekazywania 1% podatku.

Podatnik zobowiązany jest do złożenia zeznania rocznego: PIT-28, PIT-36, PIT 36L, PIT-37, PIT-38, przy tym ma prawo do przekazania części podatku należnego Urzędowi Skarbowemu. Chcąc to uczynić powinien obliczyć wysokość kwoty odpowiadającej 1% swojego podatku i wpisać ją w odpowiedniej rubryce (która zatytułowana jest „Wniosek o przekazanie 1% podatku należnego na rzecz organizacji pożytku publicznego OPP”), gdzie umieścić należy numer wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego danej organizacji, w naszym przypadku, jest to numer:

0 0 0 0 2 2 2 7 3 3

Aby pieniądze trafiły do naszej placówki należy w kolejnej rubryce informacje uzupełniające – cel szczegółowy wpisać

Świetlica - Pallotyni

Należy pamiętać, aby:

- wpisywaną kwotę zaokrąglić do pełnych dziesiątek groszy w dół;
- na jednym formularzu PIT całą kwotę 1% podatku przekazać tylko jednej organizacji;
- zeznanie roczne złożone zostało w terminie (między 3 stycznia do 2 maja) i zawierało bezbłędnie wpisany numer KRS, wówczas Urząd Skarbowy dokona wpłaty.

Dodatkowe informacje można uzyskać pod numerami telefonu 502 435 468, 662 500 541

Prowadzimy również pomoc w rozliczaniu PITów rocznych dla osób indywidualnych, dzwoniąc pod podane numery można umówić się i księgowi pomogą rozliczyć PIT.

Już teraz tą drogą w imieniu wszystkich naszych Podopiecznych **SERDECZNIE DZIĘKUJEMY.**

Adres redakcji: Radom, ul. Młodzianowska 124, tel.: 48 366-81-03; e – mail: mojaparafia@gmail.com www.mojaparafia.za.pl

Opiekun duchowy: Ks. Paweł Śliżewski SAC

Odpowiedzialni: Katarzyna Wilczyńska, Stefan Suwała, Agnieszka Kołodziejska, Paulina Janik, Jacek Dobosz, Renata Ochalska, Sylwia Klochowicz - Matłacka, Wojciech Winek, Bernard Pająk

Odpowiedzialny za komentarze do Ewangelii: Adam Żak

Administratorzy strony www.mojaparafia.za.pl : Bartłomiej Paduch